

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10045

гр. София, 21.12.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в закрито заседание на 21.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

като разгледа дело номер **11527** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на М. К. М. с ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място], пл. „П. С.“ № 2, вх. А, ет.3, ап.5, чрез адв. М. С. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № №11/06/1/0/00572/2/01/04/01 издаден от директора на ОД на ДФЗ П., с който на жалбоподателя е определено недължимо платено публично държавно вземане в размер на общо 24 447,50 лева.

В жалбата е обективизирано искане за спиране на основание чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 АПК на допуснатото по силата на чл.27, ал.8 от Закона за подпомагане на земеделските производители предварително изпълнение на оспорения акт. Сочи се, че предварителното изпълнение ще нанесе на жалбоподателя значителна и трудно поправима вреда. Доказателства не се прилагат. В жалбата се сочи, че в условията двугодишна пандемия и наличието на война в У., както и постоянно повишаващите се цени на всички продукти и спада на приходите на лица. не спирането на допуснатото предварително изпълнение па АУПДВ ще доведе стопанството и, за което и към днешния момент се грижи до фалит и ще я остави без средства за препитание в условията на масова психоза и затруднена икономика. Искането за спиране на предварителното изпълнение на издадения АУПДВ е обосновано с твърдението, че целта на издаването на акта не оправда и не е по-важна от осигуряването на средства за препитание на жалбоподателката. Целта на акта не може да е да бъде доведен до фалит един работещ бизнес, осигуряващ препитание. Твърди се също така, че събирането на вземането е несъвместимо с продължаването на стопанската дейност на жалбоподателя.

От ответника не е изразено становище по отправеното искане за спиране на предварителното изпълнение на издадения акт.

За да се произнесе по искането за спиране на предварителното изпълнение, съдът взе

предвид следното:

АУПДВ е издаден на основание чл.165 и чл.166 ДОПК и чл.20а, ал.2 и ал. 6 във вр. с чл.27, ал.3 и ал.5 от Закона за подпомагане на земеделските производители. Съгласно специалната разпоредба на чл. 27, ал. 8 от ЗПЗП, обжалването на издадените от изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" или от оправомощените от него длъжностни лица актове за установяване на публични държавни вземания не спира изпълнението им. Според тази разпоредба жалбата против АУПДВ няма суспензивен ефект и АУПДВ се явява годно изпълнително основание.

Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона може да бъде спряно по реда на чл.166, ал. 4 АПК – по искане на оспорващия и при условията на чл.166, ал.2 АПК, когато не е предвидена изрична забрана за съдебен контрол, каквато в случая разпоредбата на чл.27 ЗПЗП не съдържа.

Предпоставките за спиране на предварително изпълнение на един административен акт от съда са визирани в нормата на чл.166 от АПК, като по силата на чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2, а именно: при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Когато по силата на изрична законова разпоредба се предвижда предварително, незабавно изпълнение на определена категория административни актове, се презумира наличието на една, повече или на всички предпоставки по чл. 166, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл.166, ал.2 от АПК, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно – такива, които по значимост се противопоставят на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона. Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се извърши преценка дали са значителни като основание за спиране изпълнението на акта.

В случая не е доказана възможността за настъпване на значителни или трудно поправими вреди, каквото е изискването на чл. 166, ал. 2 АПК. Изложените в жалбата аргументи, че лицето, по отношение на което е установено публичното държавно вземане, ще бъде в затруднено положение, не са достатъчни, за да се направи извод, че от предварителното изпълнение на издадения АУПДВ за същото ще настъпят значителни и трудно поправими вреди. Към молбата за спиране не са приложени никакви доказателства. По тези съображения съдът приема, че не са налице предпоставките по чл.166, ал.2 от АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.166, ал.4 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 46 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. К. М. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], пл. „П. С.“ № 2, вх. А, ет.3, ап.5, чрез адв. М. С. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № №11/06/1/0/00572/2/01/04/01 издаден от директора на

ОД на ДФЗ П., с който на жалбоподателя е определено недължимо платено публично държавно вземане в размер на общо 24 447,50 лева.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: